

31 Μαΐου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 30, 155(1) ΚΑΙ 155(4) ΤΟΥ 5
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3, 9, 11 ΚΑΙ 15 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964
(Ν. 33/64), ΤΟ ΑΡΘΡΟ 19 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ
1960 (Ν. 14/60), ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ, ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ/ΣΥΜΦΥΩΝ
ΕΞΟΥΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ 10
ΦΥΣΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΟΣ 15
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΑΡ. 2) ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΩΝ
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ CERTIORARI ΚΑΙ MANDAMUS,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΑΙ/Η ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΜΕ 20
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 20.11.95 ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ 7/94.

ΜΕΤΑΞΥ: 25

ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ,

Εφεσείοντος,

v.

ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ,

Αιτητή,

v.

AMATHUS NAVIGATION CO LTD,

Καθ'ων η αίτηση. 40

(Αίτηση Αρ. 11/96)

Προνομιακά εντάλματα — Certiorari και mandamus — Άρνηση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών να συντάξει υπόμνημα έφεσης — Αίτηση για έκδοση προνομιακού εντάλματος certiorari για ακύρωση της απόφασης και mandamus για σύνταξη του υπομνήματος έφεσης.

5

Έφεση διά υπομνήματος — Άρνηση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών να συντάξει υπόμνημα έφεσης.

10

Έφεση διά υπομνήματος — Προϋποθέσεις σύνταξης υπομνήματος εφέσεως — Έφεση διά υπομνήματος από απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, μπορεί να γίνει μόνο για νομικά σημεία, όταν εγείρονται η σύνταξη του είναι υποχρεωτική, αλλά όχι για γεγονότα όπου η κρίση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη.

15

Ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών η υπόθεση μεταξύ των διαδίκων ήταν ορισμένη για μνεία. Το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού είχε ειδοποιηθεί και εκπροσωπείτο διά δικηγόρου. Αντίθετα με τους ισχυρισμούς της καθ' ης η αίτηση εταιρείας ο δικηγόρος της δήχτηκε ότι η απόλυση ήταν παράνομη. Το Δικαστήριο, με αποδοχή όλων των πλευρών υπολόγισε τις αποζημιώσεις του αιτητή σε ΑΚ 70.168 αφού κατατέθηκε η επιστολή απόλυσης και έδωσε μαρτυρία ο αιτητής.

20

Το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού καταχώρισε αίτηση ζητώντας από το Δικαστήριο τη σύνταξη υπομνήματος εφέσεως για δύο λόγους, πρώτον ότι το Δικαστήριο προχώρησε σε ακύρωση της υπόθεσης ενώ ήταν ορισμένη για μνεία και δεύτερον ότι τα ευρήματα του Δικαστηρίου και η αξιολόγηση της μαρτυρίας δεν εδικαιολογούντο από την ενώπιόν του μαρτυρία.

25

Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών, αρνήθηκε να συντάξει υπόμνημα έφεσης με το αιτιολογικό ότι αφ' ενός τα παράπονα για τη διαδικασία δεν ευσταθούσαν και αφ' ετέρου τα παράπονα για τα ευρήματα του δικαστηρίου δεν αφορούσαν νομικά σημεία αλλά πραγματικά γεγονότα.

30

35

Αποφασίστηκε ότι:

40

(1) Οι αντικρουόμενες θέσεις των διαδίκων στο θέμα, αντιμετωπίζονται με βάση τα πρακτικά του πρωτόδικου Δικαστηρίου και όχι με την εκ των υστέρων κρίση γεγονότων βάσει αξιοπιστίας μαρτύρων.

(2) Έφεση δι' υπομνήματος από απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών μπορεί να γίνει μόνο για νομικά σημεία που

όταν εγείρονται η σύνταξη υπομνήματος είναι υποχρεωτική, αλλά όχι για γεγονότα σε σχέση με τα οποία η κρίση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη.

- (3) Η ακρόαση της υπόθεσης κατά την ημερομηνία που ήταν ορισμένη για μνεία δεν ήταν εσφαλμένο διάβημα, αφού σ' αυτό συμφώνησαν όλα τα μέρη. 5

Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Ελευθερίου (1996) 1 Α.Α.Δ. 490.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία οι αιτητές ζητούν την έκδοση προνομοιακών διαταγμάτων certiorari και mandamus για ακύρωση της απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών (Παπαμυλιτιάδης, Πρόεδρος) ημερομηνίας 20.11.95 στην υπόθεση 7/94. 20

Δ. Παπαδοπούλου, για τους Αιτητές.

Αρ. Γεωργίου, για τον Καθ' ου η αίτηση 1.

Π. Χαφαλάμπους, για τους Καθ' ων η αίτηση 2.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 20.10.1995 το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών έδωσε απόφαση στην υπόθεση 7/94 με την οποία αποφάσισε ότι ο τεματισμός απασχόλησης του αιτητή από την καθ' ης η αίτηση εταιρεία δεν έγινε για λόγους πλεονασιμού αλλά ήταν παράνομη απόλυση. Σαν αποτέλεσμα το δικαστήριο επεδίκασε στον αιτητή £70.168 σαν εκτιμηθείσες αποζημιώσεις δυνάμει του νόμου. Το 1/2 του ποσού αυτού θα πληρωνόταν από το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού, το οποίο είχε ειδοποιηθεί και έλαβε μέρος στη διαδικασία με εκπρόσωπό του. 30

Με αίτησή του ημερ. 10.11.96 το Ταμείο ζήτησε από το δικαστήριο την σύνταξη υπομνήματος προς το Ανώτατο Δικαστήριο για σκοπούς αναθεώρησης της απόφασης. Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε από το δικαστήριο την 20.11.95. 40

Με την παρούσα αίτηση του Ταμείου, για την οποία δόθηκε άδεια καταχώρησης την 10.1.96, ζητείται η έκδοση Προνομοιακών

Διαταγμάτων Certiorari και Mandamus για ακύρωση της πιο πάνω άρνησης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών.

- 5 Την 20.10.95, η υπόθεση ήταν ορισμένη ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου για οδηγίες. Σύμφωνα με το πρακτικό του δικαστηρίου, ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση εταιρείας δήλωσε προς το δικαστήριο ότι, αντίθετα με την μέχρι τότε θέση του που περιείχετο και στα δικόγραφα, ότι δηλαδή η απόλυση του αιτητή ήταν για λόγους πλεονασμού, η πιο πάνω απόλυση ήταν παράνομη, όπως ισχυριζόταν ο αιτητής. Σαν αποτέλεσμα ο δικηγόρος της εταιρείας ανέφερε ότι δεν είχε πρόθεση να καλέσει μαρτυρία. Κατόπιν τούτου, και αφού συμφωνήθηκαν μεταξύ των διαδίκων τα έτη υπηρεσίας, ο μισθός του αιτητή και ορισμένα άλλα στοιχεία, δόθηκε μαρτυρία από τον αιτητή, ο οποίος παρουσίασε την επιστολή απόλυσής του.
- 10 Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση εταιρείας δεν αντέξετασε τον αιτητή ούτε δόθηκε άλλη μαρτυρία. Το δικαστήριο ρώτησε ειδικά τον λειτουργό του Ταμείου που εμφανίζετο γι' αυτό αν ήθελε αν ρωτήσει στιδέρποτε και ο λειτουργός απάντησε αρνητικά. Τα πρακτικά του δικαστηρίου αποκαλύπτουν επίσης ότι ο λειτουργός του Ταμείου δεν πρόβαλε οποιαδήποτε ένσταση στα όσα συμφωνήθηκαν και δηλώθηκαν στο δικαστήριο για την όλη πορεία της υπόθεσης.

- 25 Το δικαστήριο στη συνέχεια προχώρησε στην έκδοση της απόφασης στην οποία έχω αναφερθεί. Σύμφωνα με την απόφαση στον αιτητή επιδικάσθηκε το ανώτατο προβλεπόμενο από το νόμο ποσό αποζημιώσεων, δηλαδή μισθοί δύο ετών βάσει των προνοιών του νόμου.

- 30 Οι λόγοι για τους οποίους ζητήθηκε η σύνταξη υπομνήματος, όπως περιέχονται στον Πίνακα "Α" του παραρτήματος 7 της αίτησης, αναφέρονται ουσιαστικά σε δύο ενότητες.

- 35 (1) Τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, δηλαδή στο ότι προχώρησε το δικαστήριο σε ακρόαση της υπόθεσης ενώ ήταν ορισμένη για οδηγίες. Ο ισχυρισμός της δικηγόρου της Δημοκρατίας είναι ότι η αλλαγή της πορείας της υπόθεσης απέβη σε βάρος του Ταμείου διότι δεν του δόθηκε η ευκαιρία να ακουστεί. Μάλιστα έγινε και ισχυρισμός στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση ότι ο εκπρόσωπος του Ταμείου είχε φέρει ένσταση στην πορεία της διαδικασίας.
- 40

- (2) Τα ευρήματα του δικαστηρίου και ειδικότερα κατά πόσο το δικαστήριο αξιολόγησε δεόντως τη μαρτυρία, κατά πόσο τα ευρήματα δικαιολογούνταν από τη μαρτυρία σε αναφορά με

το νόμο, κατά πόσο η απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη και κατά πόσο edικαιολογείται επί της μαρτυρίας η επιδίκαση των αποζημιώσεων.

Το πρωτόδικο δικαστήριο απέρριψε το αίτημα για τη σύνταξη υπομνήματος θεωρώντας ότι αφ' ενός τα παράπονα για τη διαδικασία δεν ανταποκρίνονταν στην αλήθεια, αφ' ετέρου τα παράπονα για τα ευρήματα του δικαστηρίου αφορούσαν πραγματικά γεγονότα και όχι νομικά σημεία. 5

Οι θέσεις αυτές υποστηρίζονται απόλυτα και στις πανομοιότυπες ενστάσεις και ενόρκους δηλώσεις των καθ' ων η αίτηση. Ο ισχυρισμός του ταμείου ότι έγινε οποιαδήποτε ένσταση του λειτουργού του αντικρούεται έντονα, και αναφέρεται ότι όλες οι διαβουλεύσεις και η διαδικασία που ακολουθήθηκε έγιναν στην παρουσία του και χωρίς ένσταση εκ μέρους των. 10 15

Σχετικά με τις αντικρουόμενες θέσεις των διαδίκων στο θέμα αυτό έχω αποφασίσει ότι η αντιμετώπισή του γίνεται με βάση τα πρακτικά του πρωτόδικου δικαστηρίου και όχι με την εκ των υστέρων κρίση γεγονότων βάσει αξιοπιστίας μαρτύρων. 20

Είναι νομολογιακά καθορισμένο ότι έφεση δι' υπομνήματος από απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών μπορεί να γίνει μόνο για νομικά σημεία που όταν εγείρονται, η σύνταξη υπομνήματος είναι υποχρεωτική αλλά όχι σε γεγονότα σε σχέση με τα οποία η κρίση του πρωτόδικου δικαστηρίου είναι τελεσίδικη. Για το λόγο αυτό και η έκδοση προνομαϊκού διατάγματος Certiorari και Mandamus αναφορικά με την άρνηση του δικαστηρίου να συντάξει υπόμνημα μπορεί να γίνει μόνο στις περιπτώσεις που οι λόγοι έφεσης είναι νομικής φύσεως. 25 30

Στην αίτηση αρ. 58/96 που δόθηκε στις 7.5.96 ο Δικαστής Νικήτας αναφέρει τα ακόλουθα στη σελίδα 4: 35

“Η νομολογία έχει εξετάσει σε βάθος το εννοιολογικό πλαίσιο του νομικού ερωτήματος. Βλέπε *in Re Petros Kyriakides* (1992) 1(A) A.A.Δ. 26, *in Re Hadjicostas*, *Έκδοτική Εταιρεία “Αλήθεια” Λτδ., αίτηση Κώστα Λουκά*, ανωτέρω. Βλέπε επίσης Halsbury’s Laws of England, 4η έκδοση (Reissue), τόμος 1(1), παράγραφος 70, σελ. 121 και 122 “The distinction between law and fact”. Το βασικό μέτρο διάκρισης μεταξύ νομικών και πραγματικών ισχυρισμών οροθετεί η απόφαση *X’ Κώστας*. 40

5 “..... whenever an issue revolves round the application of the law to given facts, it raises a pure question of law; that so long as the facts to which the Court is required to apply the law are not called in question, the point is a legal one; that it merely raises questions bearing on the interpretation and the scope of the law; exploration of the ambit of the law is always a question of law;”

10 Στην ίδια απόφαση ο Δικαστής Νικήτας αναφέρει τα πιο κάτω στις σελίδες 5 και 6:

15 “Ανεξάρτητα από τους χειρισμούς και την αντιμετώπιση των θεμάτων από την πρωτόδικη απόφαση, έχω την άποψη ότι πρέπει να είναι σε κάθε περίπτωση ορατό, από τη διατύπωση των λόγων, το στίγμα του νομικού ερωτήματος. Με άλλα λόγια η αίτηση πρέπει να περιέχει τα ερείσματα που το δημιουργούν. Δε χωρεί εικολογία από το δικαστήριο. Έτσι μόνο υπάρχει, κατά τη γνώμη μου, συμμόρφωση με το δικονομικό κανόνα 17(1) ότι ο ενδιαφερόμενος διάδικος πρέπει “να υποβάλει έγγραφον αίτησιν

20 τω Πρωτοκολλητή εκθέτων άμα και τα νομικά σημεία εφ’ ων στηρίζει την έφεσιν του.” Διαφορετικά υπάρχει ο κίνδυνος να υπερφαλαγγισθεί ο σκοπός του νομοθέτη να επιτρέψει την έφεση μόνο για κατ’ εξοχήν νομικά θέματα.”

25 Κρίνω ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε από το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών δεν ήταν με οποιεδήποτε τρόπο μεμπτή.

30 Είναι γεγονός ότι ενώ η υπόθεση ήταν ορισμένη για οδηγίες το δικαστήριο με τη συγκατάθεση των μερών και ιδιαίτερα μετά την εγκατάλειψη από το δικηγόρο της εταιρείας της θέσης ότι η απόλυση του αιτητή ήταν για λόγους πλεονασμού, προχώρησε την ίδια μέρα σε ακρόαση και έκδοση απόφασης. Είναι όμως αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο εκπρόσωπος του Ταμείου ήταν παρών και συμμετείχε

35 σε όλη τη διαδικασία. Όχι μόνο δεν φαίνεται να έκαμε οποιαδήποτε ένσταση στην τροχιοδρόμηση της πορείας της υπόθεσης αλλά ούτε αμφισβήτησε τα όσα συμφωνήθηκαν και δηλώθηκαν στο δικαστήριο και ούτε αντεξέτασε τον αιτητή.

40 Όσον αφορά την πρώτη ενότητα των θέσεων της δικηγόρου για το Ταμείο δεν έχει ούτε πραγματικό ούτε νομικό υπόβαθρο.

Όσον αφορά τη δεύτερη ενότητα, δηλαδή την ύπαρξη νομικών λόγων προσβολής της απόφασης σε σχέση με τα ευρήματα και την κατάληξη του δικαστηρίου είμαι της γνώμης ότι δεν αφορούν νομι-

κά θέματα αλλά δεδομένα γεγονότα και υπολογισμούς από το δικαστήριο βάσει καθορισμένων κριτηρίων.

Το δικαστήριο βασίστηκε στην απόφασή του στην κοινή θέση των διαδίκων (1) ότι η απόλυση ήταν παράνομη, (2) τα έτη υπηρεσίας του αιτητή, (3) το ύψος των απολαβών του και (4) τα άλλα συμφωνηθέντα ποσά. Το δικαστήριο δεν είχε να αξιολογήσει μαρτυρία ούτε να αιτιολογήσει τα ευρήματά του σε σχέση με τη μαρτυρία. Το μόνο έργο του δικαστηρίου ήταν ο μαθηματικός υπολογισμός της αποζημίωσης. Κανένα από αυτά τα θέματα δεν αποτελεί νομικό ερώτημα.

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των αιτητών.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.